

04

abril 2024
programa
núm. 142

Naomi Kawase

Otar Iosseliani

Daniel Schmid

***Found footage,*
Centenari del cinema
amateur a Catalunya**

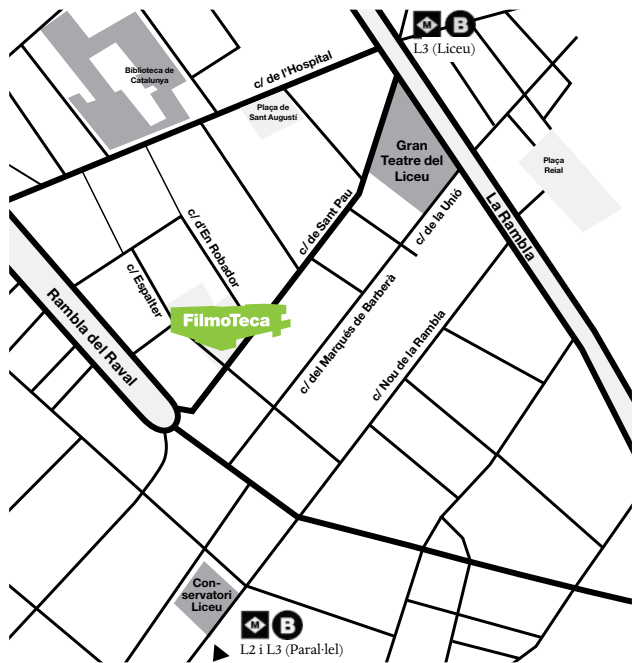
**Catherine Breillat.
D'A Festival de Cinema
de Barcelona**

FilmoTeca
de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Filmoteca de Catalunya

Dues sales de cinema

Exposicions

Llibreria especialitzada

Llibreria

Bar-restaurant

Plaça de Salvador Seguí, 1-9

08001 Barcelona

T 93 567 1070

L2 (Paral·lel)
L3 (Liceu i Paral·lel)

21, 59, 88, 91
D20, D50
V11, V13, H14

ISSN edició impresa: 2013-2743
ISSN edició electrònica: 2013-2662

D.L. B-38.546-81

Disseny i maquetació: Studio Aparte
Impressió: www.uan-tu-tri.com

Otar Iosseliani, Catherine Breillat, Daniel Schmid i Naomi Kawase constitueixen els punts cardinals de la programació d'aquest mes. El cineasta georgià establert a França va ser un mestre de l'observació irònica d'un món absurd que ell diluïa en alcohol. Després de programar, fa uns mesos, *Il bacio di Tosca*, ens vam quedar amb les ganes de reivindicar el barroquisme de Daniel Schmid. Al seu torn, el festival D'A ens porta una retrospectiva de la francesa Catherine Breillat amb la seva presència. També acollirem la japonesa Naomi Kawase, amb qui arrenca una mostra de la seva obra amb *Still the Water*. La commemoració del centenari del cinema amateur segueix amb la presentació de restauracions del nostre Centre de Conservació i Restauració i amb l'inici d'un cicle de films professionals fets a partir de materials amateurs. També commemorarem l'Any Guimerà amb *La hija del mar*, una altra de les nostres digitalitzacions recents, i amb *Maria Rosa*, de Cecil B. DeMille, presentada per Albert Serra. Virginia Garcia del Pino és, finalment, la protagonista de *Dies curts*.

Esteve Riambau

Director

02

Naomi Kawase

05

Otar Iosseliani

15

Daniel Schmid

21

Centenari del cinema amateur a Catalunya

26

Catherine Breillat. D'A Festival de Cinema de Barcelona

32

Stanley Donen

35

Victor Sjöström

Naomi Kawase

Adoptada per una parella d'edat avançada a qui anomenava "avis", i sense haver conegut mai els seus pares, Naomi Kawase (Nara, Japó, 1969) descobreix en el cinema l'instrument idoni per indagar la seva identitat i els seus orígens, i queda fascinaada per la capacitat de connexió emocional de les pel·lícules i la seva facultat de preservar el temps.

En els seus primers documentals – filmats en súper-8, 16mm i vídeo – emprèn una recerca incessant de si mateixa, dels pares que la van abandonar i de l'"àvia" que la va criar. Amb el seu primer llargmetratge de ficció esdevé la cineasta més jove a guanyar la Càmera d'Or del Festival de Cannes i inicia una carrera fulgurant de gran reconeixement internacional en la qual integra un univers poètic i íntim, amb el qual explora temes com la família, la tradició o el dol, tot utilitzant l'alè inefable i misteriós de la naturalesa per convocar els sentiments interns dels seus personatges.

La cineasta japonesa presentarà el cicle juntament amb Lluís Miñarro, productor d'*Aguas tranquilas*, descrita per Kawase com la seva "obra mestra".

04

Futatsume
no mado
(Still the water)
Aguas tranquilas

Dimarts 30 / 20.00 h
Sala Chomón

Futatsume no mado (Still the water)

Aguas tranquilas

NAOMI KAWASE, 2014. Int.: Nijirōe Murakami, Jun Yoshinaga, Makiko Watanabe, Hideo Sakaki, Tetta Sugimoto. Japó-França-Catalunya. VOSE. 110'

Naomi Kawase viatja a l'illa Amami Ōshima –d'on provenen part dels seus avantpassats– per tal d'expressar la grandesa de la naturalesa mitjançant el relat iniciàtic d'una parella d'adolescents que experimenten per primera vegada l'amor al mateix temps que han d'afrontar la mort de la mare d'un d'ells. El film esdevé un compendi dels temes que més interessien a la cineasta, com la comunió entre l'home i la naturalesa i el procés de transmissió entre generacions. Un film de caràcter espiritual que transcorre en un entorn de puresa i ingenuïtat marcat per les tradicions i les creences ancestrals.

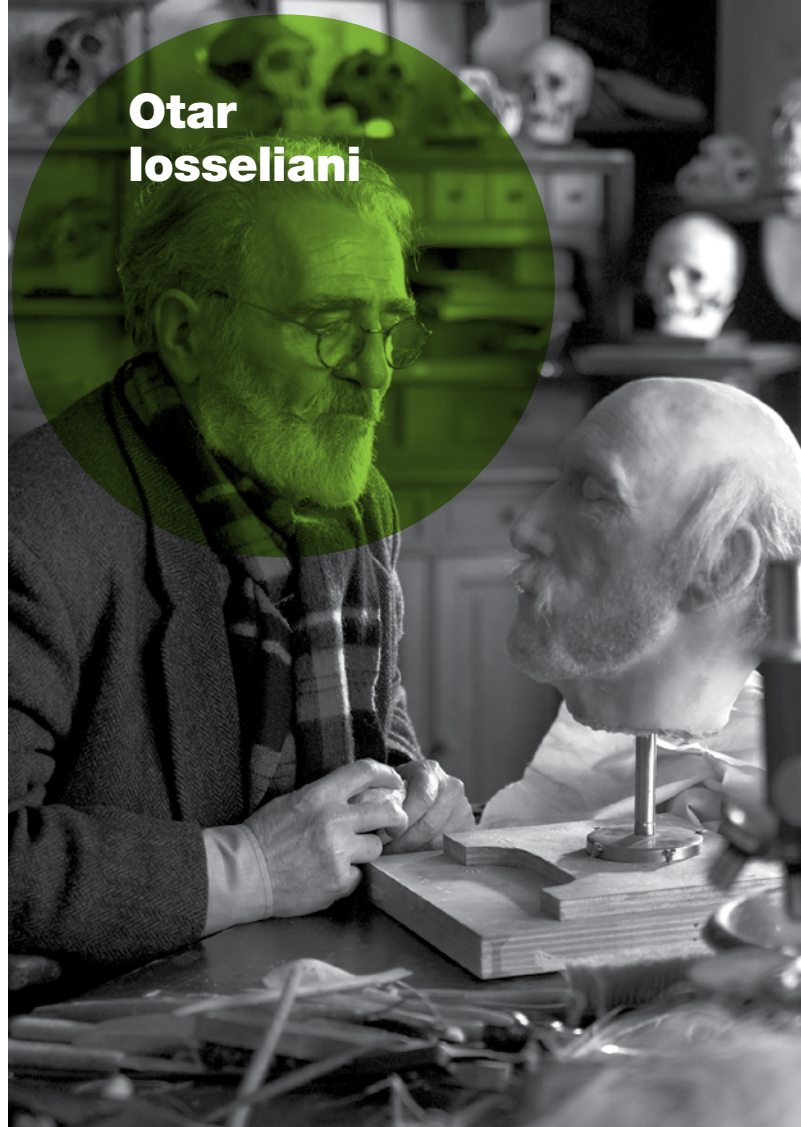
👤 *Presentació i col·loqui posterior a càrrec de Naomi Kawase i Lluís Miñarro.*

Sessió gratuïta.

El cicle continua el maig amb:
Katatsumori (Caracol), Ten Mitake (See Heaven), Hi Wa Katabuki (Sun on the Horizon), Ni tsutsumarete (Embracing), Kya ka ra ba a (Sky Wind Fire Earth), Tarachime (Birth/Mother) (Tarachime), Genpin; Sharasojyu (Shara) i An (Una pasteleria en Tokio).

Otar losseliani

07

Akvarel
Sapovnela
Aprili

08

Tudzhi
Giorgobistve

09

Iko xaixvi mgalobeli

10

Dzveli qartuli
simgera
Pastorali

Les favoris
de la lune

11

Et la lumière fut
La Chasse
aux papillons

12

Brigands,
chapitre VII
Adieu, plancher
des vaches!

13

Jardin en automne
Lundi matin

14

Chantrapas
Chant d'hiver

Nascut a la Geòrgia soviètica, Otar Iosseliani (Tbilisi, 1934-2023) es llicència en piano, direcció d'orquestra i composició, però després d'estudiar a l'escola de cinema VGIK de Moscou es decanta pel setè art. Els seus primers treballs li provoquen problemes amb els censors, els quals desconfien de la seva poderosa originalitat, tant en la narració com en el retrat de personatges. El 1984, reconegut a escala internacional, decideix establir-se a França, on segueix desplegant una mirada subtilment irònica i sorneguera de les absurditats de la vida, sovint en clau de comèdies corals naturalistes amb lleugers tocs surrealistes, que exploren dinàmiques socials comunals.

Amb la salvaguarda de l'art de viure com a doctrina, afirma que la cultura és "asseure's al voltant d'una taula, dir a la gent coses agradables, beure i cantar junts". La seva obra, hereva del cinema mut i amb resonàncies de René Clair, Luis Buñuel i Jacques Tati, prioritza el retrat de personatges, d'objectes, de llocs i de tradicions per sobre de la narració convencional, i és divertida i crítica, lúcida i lírica, anti-autoritària i anticonformista.

Sessió triple

Akvarel Aquarel·la

OTAR IOSSELIANI, 1958. Int.: Sofiko Txiaureli. URSS. VOSC. 10'. DCP.

En aquest treball d'estudiant de direcció realitzat per a la universitat de cinema VGIK, Iosseliani va desplegar diferents tècniques formals com el muntatge vertical, el muntatge rítmic o enquadraments diversos. El film presenta una família pobra i problemàtica que accidentalment descobreix en un museu una pintura que representa la seva casa.

Sapovnela

OTAR IOSSELIANI, 1959. URSS. VOSC. 18'. DCP.

Un senyor molt vell fa composicions de flors i de pedres al seu jardí. El film destaca per la bellesa de les imatges i l'ús del color. *Sapovnela* significa "la flor que ningú no pot trobar".

Aprili Abril

OTAR IOSSELIANI, 1961. Int.: Tatiana Txantouria, Guia Txirakadze, Akaki Txikvaïdze. URSS. SD. 50'. DCP.

Una parella jove es muda a un pis i, en poc temps, l'ocupen de mobles i electrodomèstics. La seva obsessió gradual per la possessió els empeny a tancar amb cadenats les seves pertinençes. Aquest film de graduació, amb tan sols un minut de diàleg d'un llenguatge inventat, va valer a Iosseliani la ira de la censura soviètica "com a part de la lluita contra l'abstracció i el formalisme".

Dimarts 2 / 20.45 h
Sala Chomón

Dimecres 10 / 21.00 h
Sala Laya

Dimecres 3 / 21.00 h

Sala Laya

Diumenge 14 / 18.00 h

Sala Laya

Sessió doble

Tudzhi

OTAR IOSSELIANI, 1964. URSS. VOSC. 20'. DCP.

La primera peça documental de Iosseliani retrata la vida a la fàbrica metal·lúrgica de la ciutat georgiana de Rustavi, on ell mateix va treballar durant un any. El treball és intens i sense flexibilitat, però l'experiència comunitària transcendeix els límits de les dures condicions de la feina.

Giorgobistve *La caiguda de les fulles*

OTAR IOSSELIANI, 1967. Int.: Ramaz Giorgobiani, Marina Kartsivadze, Gogi Kharabadze, Badur Tsuladze, Dodo Abashidze. URSS. VOSC. 100'. DCP.

Niko i Otari inicien la seva carrera professional en una cooperativa vinícola. Els dos amics són molt diferents: el primer és més reservat, lleial i seriós, mentre que el segon és un arribista convençut de les seves possibilitats. Niko estableix una relació sincera amb els treballadors i, a causa de la seva honestedat innata, entra aviat en conflicte amb Otari. L'embotellament per part de la cooperativa d'un vi que Niko considera pèssim condueix al desacord i porta a una lluita que implicarà els treballadors. El primer llargmetratge de Iosseliani és una poderosa barreja de narració i simbolisme, a mig camí del documental i la ficció, que posa en relleu les paradoxes i les contradiccions entre els individus i la societat socialista, entre els idealistes i els buròcrates corruptes.

Iko xaixvi mgalobeli *La merla cantaire*

OTAR IOSSELIANI, 1971. Int.: Gela Kandelaki, Irina Giandieri, Giansug Kakhidze, Marina Kartsivadze, Zurab Nijaradze, Maka Makharadze. URSS. VOSC. 82'. DCP.

Guia és el jove timbaler d'una orquestra simfònica i, com que les seves intervencions es limiten a uns quants segons, ha agafat el costum d'arribar sempre a l'últim moment. Els seus caps temen un retard fatídic per a l'orquestra i es plantegen acomiadar-lo. Però Guia és un noi molt ocupat que, entre les noies, els amics, la recerca de coneixements i algunes obligacions familiars, es passa el dia amunt i avall sense fer res. "El film mostra el plaer d'estar sotmès a l'atzar. És com el plaer que s'experimenta quan, en una classe escolar on cap alumne no ha preparat els deures, el professor pronuncia el nom d'algú mentre es desplaça en silenci entre les fileres de pupitres. I el nom cau com una llosa. A La merla cantora, tot depèn de l'atzar: hi ha gerros de flors que es tomben, teules que es precipiten de les teulades de les cases, forats a l'escenari on el personatge corre el risc de caure... No hi ha res de nou, en això: és una idea eclesiàstica. Però dona plaer realitzar-ho, com si fossis un demitürg a la superfície d'un film, organitzant el món i purificant-lo. És l'essencial de la nostra vida sobre la terra, i el fet important és que l'atzar ho regeix tot" (Otar Iosseliani).

Dijous 4 / 21.00 h

Sala Laya

Divendres 5 / 20.00 h

Sala Chomón

Divendres 5 / 17.00 h
Sala Chomón

Diumenge 7 / 20.00 h
Sala Laya

Dissabte 6 / 21.00 h
Sala Chomón

Dimarts 9 / 21.00 h
Sala Laya

Sessió doble

Dzveli qartuli simgera

Velles cançons georgianes

OTAR IOSSELIANI, 1968. URSS. VOSC. 21'. DCP.

Un homenatge a la cultura musical de Geòrgia i al seu cant polifònic, el qual s'ha transmès de generació en generació amb les seves regles estrictes, tot formant una sofisticada cultura vocal que, misteriosament, no s'ha vist afectada pel pas del temps.

Pastorali Pastoral

OTAR IOSSELIANI, 1976. Int.: Rezo Txarkhalaixvili, Lia Jugueli, Marina Kartsivadze, Tamar Gabaraxvili, Nana Iosseliani. URSS. VOSC. 98'. DCP.

Un grup de músics i una noia es traslladen de la ciutat a un poblet on els músics busquen tranquil·litat per poder assajar. La noia, que ha tornat al seu poble natal, intentarà unir els dos mons; però, malgrat tot, l'adaptació a la nova vida esdevindrà un obstacle difícil de superar per al quartet. Com a teló de fons, la vida quotidiana d'un kolkhoz amb tots els seus problemes: les baralles veïnals, la malversació dels béns col·lectius, etc. *Pastorali* representa un gir en l'obra del cineasta envers els retrats col·lectius, amb el qual va obtenir el Premi Fipresci al Festival de Berlín.

Les Favoris de la lune

Els favorits de la Lluna

OTAR IOSSELIANI, 1985. Int.: Katja Rupé, Alix de Montaigu, François Michel, Mathieu Amalric, Jean-Pierre Beauviala. França-URSS-Itàlia. VOSC. 101'. DCP.

Comèdia coral ambientada a un barri parisenc on es creuen les històries de diversos objectes i personatges, entre els quals hi ha un fabricant de bombes artesanals i la seva xicota, un terrissaire, un pintor i un lladre refinat que roba obres d'art als rics. Aquesta incisiva i depurada observació dels mecanismes d'una ciutat va ser la primera realització d'Otar Iosseliani des que va abandonar la Unió Soviètica a principis dels anys vuitanta. El film va obtenir el Premi Especial del Jurat en el Festival de Venècia.

Et la lumière fut *I es va fer la llum*

OTAR IOSSELIANI, 1989. Int.: Sigalon Sagna, Saly Badji, Bintou Cissé, Marie-Christine Dieme, Fatou Seydi. França-Itàlia-RFA-Senegal. VOSC. 105'. DCP.

Guanyardora del Gran Premi del Jurat del Festival de Venècia mostra la quotidianitat d'un poblat senegalès de la regió de Casamance i la seva gent vivint al ritme de la natura i dels seus costums ancestrals fins que la seva pau es veu alterada amb l'arribada de les màquines per talar els arbres del bosc que envolta el llogaret. "De manera pionera, Iosseliani utilitza les tècniques del cinema per parlar de la tragèdia que, anys després, segueix representant-se als nostres ulls. La posada en escena, els enquadraments diversos i els elements absurds contribueixen a transmetre el drama més urgent del nostre temps: l'exhauriment dels recursos naturals. L'humor i la seriositat són les millors armes per denunciar els estralls de la desforestació" (Gabriela Trujillo).

La Chasse aux papillons

La caça de papallones

OTAR IOSSELIANI, 1992. Int.: Narda Blanchet, Pierrette Pompom Bailhache, Aleksandr Txerkasov. França-Itàlia-Alemanya. VOSC. 115'. DCP.

Dues ancianes viuen al seu vell castell familiar envoltades de records i d'objectes preciosos. A causa del seu estil de vida autàrquic no fan gaire cas dels interessos immobiliaris provinents d'un poble a prop d'on viuen, tot i que el jutge local les insta a vendre la seva propietat a un grup d'inversió japonès. Una comèdia irònica, farcida de realisme poètic, sobre l'abandonament d'estils de vida que amb el pas del temps i els canvis socials han quedat obsolets. Al mateix temps, també és una crítica a la pèrdua de valors tradicionals per culpa de la recerca sense escrúpols de poder i diners.

Divendres 12 / 20.00 h
Sala Chomón

Dijous 18 / 21.30 h
Sala Laya

Dissabte 13 / 20.00 h
Sala Laya

Dimecres 17 / 20.30 h
Sala Chomón

Divendres 19 / 20.00 h
Sala Chomón

Dijous 25 / 17.00 h
Sala Chomón

Brigands, chapitre VII

Bandits, capítol VII

OTAR IOSSELIANI, 1996. Int.: Amiran Amiranaixvili, Davit Gogibedaixvili, Giorgi Tsintsadze. França-Geòrgia-Suïssa-Rússia-Itàlia. VOSC. 129'. DCP.

Un rei medieval que posa un cinturó de castedat a la seva esposa abans de liderar els seus homes a la batalla; franc tiradors del món actual que desapareixen a transients des d'un terrat; un policia soviètic instruint el seu fill sobre la tortura a l'era comunista... Amb el seu sentit de l'humor sorneguer i l'eloqüència que el caracteritza, Iosseliani salta contínuament per diversos períodes de la història tot mostrant diferents cares del mal, però amb una certa esperança d'assolir algun dia un món millor. El film, guanyador del Gran Premi del Jurat al Festival de Venècia, també és conegut amb el títol *La mujer ha salido para enganar a su marido*.

Dissabte 20 / 21.00 h
Sala Chomón

Dijous 25 / 21.00 h
Sala Laya

Adieu, placher des vaches!

Adeu, terra ferma!

OTAR IOSSELIANI, 1999. Int.: Nico Tarielaixvili, Lily Lavina, Otar Iosseliani, Philippe Bas, Stephanie Hainque. França-Suïssa-Itàlia. VOSC. 118'. Arxiu digital.

Un noi de dinou anys, primogènit d'una família rica que viu a un castell, passa els dies a la ciutat netejant vidres a una botiga i rentant plats a un restaurant, molt lluny de l'ambient en el qual s'ha criat. Una paràbola sobre el sentiment d'insatisfacció i la lluita per viure, narrada amb ironia però amb un punt de vista optimista. "No conta una història, sinó fraccions de moltes històries d'una podrida fauna d'extracció social molt diversa. Comèdia aèria, ultralleugera i ingràvida, decididament deliciosa, la pel·lícula aposta pel lliure albir com a antídote de les penes quotidianes" (*Fotogramas*). El primer film de Iosseliani estrenat al nostre país va guanyar el Premi Louis Delluc i el guardó de la FIPRESCI als Premis del Cinema Europeu.

Jardins en automne *Jardins a la tardor*

OTAR IOSSELIANI, 2006. Int.: Séverin Blanchet, Jacynthe Jaquet, Otar Iosseliani, Lily Lavina, Denis Lambert. França-Rússia-Itàlia. VOSC. 115'. Arxiu digital.

Un ministre és abandonat per la seva dona quan aquest deixa el càrrec. És aleshores quan comença una nova vida i descobreix plaers senzills i persones que anteriorment ignorava. Aquest aprenentatge vital a una edat inesperada desencadena situacions curioses, divertides i cruels. "Una tragicomèdia plena de negror i comicitat absurda. Amb coses de Jacques Tati i João César Monteiro, Iosseliani encadena un seguit de vinyetes encantadores (satíriques, iròniques, somniadores, hedonistes) entestades a contraposar l'existència del seu suposat treball i responsabilitat amb la possibilitat d'accedir a un dia a dia més cordial, menys fals, més humà" (Diego Brodersen).

Lundi matin

OTAR IOSSELIANI, 2002. Int.: Jacques Bidou, Anne Kravz-Tarnavsky, Narda Blanchet, Radslav Kinski, Adrien Pachod. França-Itàlia. VOSC. 120'. Arxiu digital.

Un home té la feina a una hora i mitja de casa i la seva vida es redueix a anar a la fàbrica a treballar i, a la tarda, tornar per dormir. Un dia decideix canviar d'aires i visitar Venècia. "Vaig observar que molts obrers fan un trajecte diari de 80 o 100 km per anar a la fàbrica. El que em va interessar en aquest film és quin ritme de vida pot oferir una societat a aquesta gent. Crec que el ritme és insostenible. Partint d'això, vaig utilitzar la meua experiència de la vida al camp a Geòrgia, on tot el món observa la vida dels altres per les finestres i on tothom està al corrent de tot. Vaig intentar crear el model d'un món sense alegria i mostrar com neix el desig de canviar tot això i d'escapar" (Otar Iosseliani).

Dimarts 23 / 21.00 h
Sala Laya

Dissabte 27 / 18.00 h
Sala Chomón

Divendres 26 / 20.00 h
Sala Chomón

Repetició
1 de maig

Dissabte 27 / 21.00 h

Sala Chomón

Repetició

2 de maig

Diumenge 28 / 21.00 h

Sala Chomón

Repetició

10 de maig

Chantrapas

OTAR IOSSELIANI, 2010. Int.: Dato Tarielaixvili, Tamuna Karumidze, Fanny Gonin, Givi Sartximelidze, Pierre Étaix. Geòrgia-França. VOSC. 122'. DCP.

Un cineasta georgià que no suporta les pressions ideològiques que constrenyen la seva llibertat creativa s'exilia a França, on es troba una altra mena de censura: l'econòmica. El cinema burlesc de Iosseliani adquireix en aquesta ocasió una certa dimensió autobiogràfica. "Una paràbola sobre la necessitat de ser fidel a un mateix, sense importar els obstacles que ens envolten, la qual cosa, *a priori*, ens condemna al fracàs. Això és el que volia compartir amb l'espectador: la felicitat de ser una pedra, de resistir-ho tot" (Otar Iosseliani).

Chant d'hiver Cançó d'hivern

OTAR IOSSELIANI, 2015. Int.: Rufus Magloire, Amiran Amiranaixvili, Pierre Étaix, Mathias Jung, Mathieu Amalric. Geòrgia-França. VOSC. 117'. DCP.

L'últim film de Iosseliani es compon de tres històries diferents amb un mateix personatge: un relat històric que té lloc durant el Regne del Terror de la Revolució Francesa, un conflicte violent en un país en guerra, i una crònica policíaca burlesca al París actual. Una mirada a la part més absurda de les revolucions i a les conseqüències paradoxals que comporten. "Un mosaic tragicòmic sobre les misèries i les contradiccions humanes que és una reivindicació dels perdedors de sempre, dels oblidats del sistema i una crítica en to gairebé paròdic dels abusos de polítics corruptes, forces de seguretat repressives i aristòcrates caiguts en desgràcia" (Diego Batlle).

Daniel Schmid

17**La Paloma****Schatten
der Engel****18****Notre Dame
de la Croisette****Hecate****19****Il bacio di Tosca****Jenatsch****Hors saison****20****The Written Face****Beresina
oder die
letzten Tage
der Schweiz**

Daniel Schmid (Flims, Suïssa, 1941-2006) és considerat un dels millors cineastes de Suïssa. Tanmateix, per la seva formació i cultura, el seu cinema és molt afí a la tradició barroca i teatral de l'anomenat Nou Cinema Alemany i la seva obra se sol associar amb la de Schroeter, Fassbinder i Syberberg.

El cineasta i director d'òpera s'autodefinia d'aquesta manera: "Vaig créixer en un vestíbul d'hotel, enmig de tots els seus decorats. Un lloc en què l'aparença i la realitat es barregen contínuament. Aquest escenari, amb la seva mixtura d'il·lusió i realitat, m'atreu i em vertebra. També crec que els meus films, tant si són viatges en el temps, com *Jenatsch* o *Hors saison*, com si són històries d'amor extremes, com *La Paloma* o *Hecate*, o narracions refractades en miralls, com *Schatten der Engel* o *The Written Face*, passen en una mena de zona crepuscular: en realmes liminars. El mateix és vàlid per a *Il bacio di Tosca* i *Beresina*. Tots tracten d'il·lusions i somnis que es dissolen, de persones que es deslliguen de les altres fins a perdre's, de llocs imaginaris que es busquen per fugir de la realitat, de la normalitat i de tot allò que comporta."

Amb la col·laboració de

S cinémathèque suisse

La Paloma

DANIEL SCHMID, 1974. Int.: Ingrid Caven, Peter Kern, Peter Chatel, Jérôme-Oliver Nicolin, Bulle Ogier, Béatrice Stoll. Suïssa-França. VOSC. 110'. DCP.

La Paloma és potser el film més conegut de Schmid, el que va ajudar a consolidar el seu prestigi d'autor. És també el nom d'una cantant dels anys vint, greu-ment malalta, interpretat per Ingrid Caven amb un estil que evoca Marlene Dietrich. És un melodrama que combina perfectament el fatalisme i el romanticisme, que té una atmosfera de conte surrealista i que, segons Schmid, "tracta sobre l'amor des del punt de vista de la ficció absoluta".

Schatten der Engel *L'ombra dels àngels*

DANIEL SCHMID, 1976. Int.: Ingrid Caven, Rainer W. Fassbinder, Klaus Löwitsch, Annemarie Düringer, Ulli Lommel, Boy Gobert. Suïssa-RFA. VOSC. 101'. 35mm.

Fassbinder i Schmid ja s'havien conegut el 1966 i es va establir entre ells una sòlida amistat. Schmid fins i tot va treballar com a actor a les seves ordres. Aquest film, amb guió de tots dos, està basat en una obra teatral del mateix Fassbinder que va tenir molts problemes, ja que la van acusar, amb gran sorpresa de l'autor, d'antisemita. És una història dura sobre una prostituta, amb jueus i feixistes, definida per Schmid com "un film sobre el poder dels diners i la impotència total de l'amor".

Dimecres 3 / 20.00 h

Sala Chomón

Divendres 5 / 21.00 h

Sala Laya

Dijous 4 / 18.00 h

Sala Laya

Diumenge 7 / 21.00 h

Sala Chomón

Divendres 5 / 18.00 h

Sala Laya

Dimarts 9 / 18.00 h

Sala Laya

Divendres 12 / 21.00 h

Sala Laya

Notre Dame de la Croisette

DANIEL SCHMID, 1981. Int.: Bulle Ogier, Kira Nijinski, Bob Rafelson, Jean-Claude Brialy. Suïssa. VOSC. 53'. 35mm.

El maig del 1981, una jove que no té res a veure amb el cinema va com a turista al Festival de Cannes. No aconsegueix trobar passis ni invitacions i finalment es resigna a veure el festival per la televisió. "Una sàtira a la funció de substitució que exerceix la televisió en la vida moderna, així com una metàfora de la percepció actual de la informació i de la realitat, filtrada pels mitjans de comunicació social" (Doris M. Trauth).

Hecate

DANIEL SCHMID, 1982. Int.: Bernard Giraudeau, Lauren Hutton, Jean Bouise, Jean-Pierre Kalfon, Gérard Desarthe. Suïssa-França. VOSC. 105'. 35mm.

Durant la Segona Guerra Mundial, en un sopar a Berna, coincideixen un ambaixador i una dona estranya que desperta records en l'home de quan estava al nord d'Àfrica, enmig de dues cultures, l'àrab i l'europea, en una societat a punt de trencar amb la colonització. Una relació passional, marcada per Hècate, una deessa de caràcter malèfic. Està basada en la novel·la de Paul Morand. "Cal saber que la principal preocupació de Schmid és l'esteticisme, l'atmosfera onírica, l'excés novel·lesc [...]. *Hecate* és la història d'un dandi engominat que la seva passió de possessió arrossega a una angoixa de gelosia i de fantasmes perversos. La imatge de la dona fatal transformada en Mrs. Hyde està capgirada: és el Don Joan que esdevé satànic, que vol saber-ho i dominar-ho tot, i que acaba caient enamorat dels secrets, que sens dubte ha inventat ell, d'aquella dona que no coneix pas. *Hecate* és un film d'una ambigüitat exagerada: Daniel Schmid hi observa amb ironia un seductor capturat al parany de les seves pròpies sospites" (Jean-Luc Douin).

Il bacio di Tosca *El beso de Tosca*

DANIEL SCHMID, 1984. Int.: Sara Scuderi, Giovanni Puligheddu, Leonida Bellon, Salvatore Locapo, Giuseppe Manacchini. Suïssa. VOSE. 85'. DCP.

El 1902 es va inaugurar a Milà la Casa Verdi, una casa-asil fundada per Giuseppe Verdi i destinada a acollir fonamentalment músics, però també la gent gran del món de la lírica, amb problemes per sobreviure. Actualment encara funciona, bàsicament amb donacions. Schmid va filmar la vida en aquesta casa de repòs amb protagonistes que eren autèntics jubilats de l'òpera, com la soprano Sara Scuderi, per exemple, especialitzada precisament a interpretar *Tosca*.

Jenatsch

DANIEL SCHMID, 1987. Int.: Michel Voita, Christine Boisson, Vittorio Mezzogiorno, Laura Betti, Jean Bouise. Suïssa-RFA-França. VOSC. 97'. 35mm.

Un periodista suís investiga l'assassinat d'un personatge llegendari del segle XVII, Jenatsch. I no és pas un treball fàcil, ja que el nostre protagonista es veurà implicat en la investigació de tal manera que fins i tot es desplaçarà pel temps fins al passat i serà testimoni de fets estranys. Schmid juga amb l'espai i el temps, amb una narració plena de màgia i fascinació. "En aquest relat que travessa les èpoques i els miralls d'una manera obliqua, Schmid abreuja qualsevol lentitud. Aconsegueix el cim del seu art" (Georges Bratsch).

Hors Saison *Fora de temporada*

DANIEL SCHMID, 1992. Int.: Sami Frey, Carlos Devesa, Ingrid Caven, Andréa Ferréol, Arielle Dombasle, Dieter Meier. Suïssa-França-Alemanya. VOSC. 95'. 35mm.

Schmid rememora la seva infantesa a un hotel, d'ambient familiar i atmosfera decadent, a les muntanyes suïsses. Però la memòria no sempre és coincident amb la realitat evocada. El viatge de Schmid al passat és un viatge per un gabinet ple de figures fellinianes, per una banda, i per l'immens mar obert, per l'altra.

Dijous 11 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimarts 16 / 21.00 h

Sala Laya

Dissabte 13 / 18.00 h

Sala Chomón

Dimarts 23 / 18.00 h

Sala Laya

Diumenge 14 / 21.00 h

Sala Chomón

Dijous 18 / 20.00 h

Sala Chomón

Diumenge 21 / 21.00 h

Sala Chomón

Dissabte 27 / 20.00 h

Sala Laya

The Written Face *El rostre escrit*

DANIEL SCHMID, 1995. Int.: Tamasaburo Bando, Han Takehara, Haruko Sugimura, Kazuo Ohno. Suïssa-Japó. VOSC. 93'. DCP.

Fascinant aproximació a la cultura japonesa a partir d'una de les grans figures del teatre Kabuki: l'actor Tamasaburo Bando, al qual Schmid mostra en el seu procés de transformació física d'una forma molt detallada. El film s'estructura en quatre actes. En el primer veiem la dansa més antiga del Japó. El segon ens acosta a alguns dels ídols de Bando, com l'actriu Haruko Sugimura, habitual d'Ozu i Naruse. El tercer ens permet conèixer l'última representant de la cultura de les geishes, i en el darrer acte, Bando balla una història tradicional de reencarnació.

Beresina oder die letzten Tage der Schweiz*Beresina o els últims dies de Suïssa*

DANIEL SCHMID, 1999. Int.: Yelena Panova, Geraldine Chaplin, Martin Benrath, Ulrich Noethen, Iván Darvas. Suïssa-Àustria-Alemanya. VOSC. 108'. 35mm.

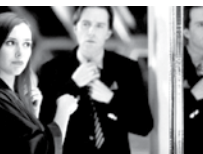
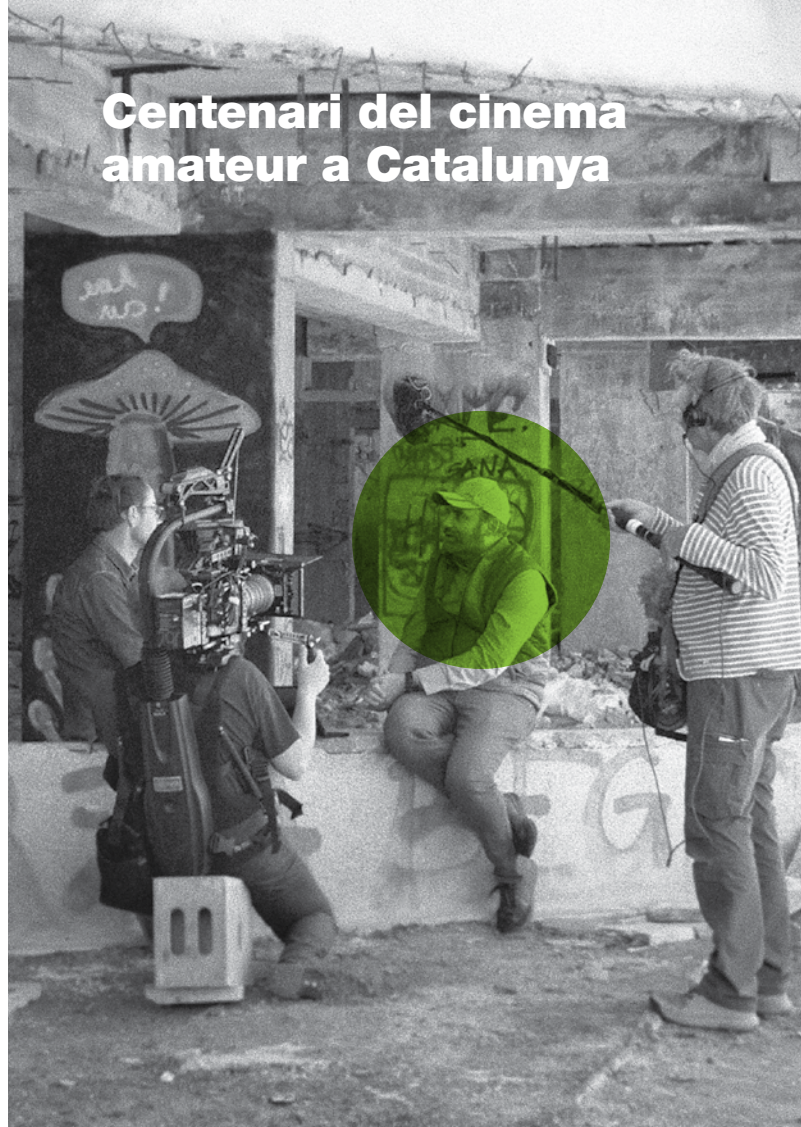
Una ferotge comèdia negra sobre una prostituta en la "terra dels contes de fades" dels Alps, on els seus serveis són sol·licitats per una àmplia clientela dels cercles de poder. El film dinamita el clixè de postal idíl·lica de Suïssa i retrata una societat engrescada en perpetuar, tant sí com no, uns mites arcaics esdevinguts en caricatures grotesques. Sobre el retrat crepuscular d'aquest país Schmid opina: "Suïssa va deixar d'existir com a tal fa 10 anys perdent, a més, definitivament el tren d'Europa. M'agrada seguir utilitzant una bella imatge que va encunyar Dürenmatt sobre el nostre país com el d'una verge en un prostíbul, que arriba per gaudir dels avantatges de la prostitució, però amb la voluntat de mantenir-se verge (...) Aquest país és com una presó, on cada presoner és el seu propi vigilant, i la nació sencera es comporta com una verge vergonyosa però reclinada i expectant en un divà".

Divendres 26 / 17.00 h

Sala Chomón

Repetició

2 de maig

Centenari del cinema amateur a Catalunya

L'ARXIU SUBTERRANI. *Found footage*

El cinema domèstic sovint ha estat el primer pas en la carrera de molts cineastes amateurs. La voluntat de capturar el món els va impulsar a filmar no només escenes familiars, sinó també moments històrics que anys després s'han convertit en matèria primera per a multitud de cineastes professionals que reflexionen sobre la memòria individual i col·lectiva a través d'imatges alienes.

En aquest cicle, programat en el marc del cinema amateur a Catalunya i distribuït en sessions mensuals d'abril a setembre, veurem com Jean-Gabriel Périot, Bianca Stigter, Albertina Carri, Alan Berliner, Jay Rosenblatt, Irene Gutiérrez, Mireia Ros, Sofia Bohdanowicz, Michelle Citron, Elisabet Cabeza, Esteve Riambau o Agustina Comedi, entre d'altres, han incorporat aquest arxiu subterrani a les seves obres de manera reflexiva, ressignificadora i, fins i tot, irònica.

Affronter l'obscuritat

Enfrontar-se a la foscor

JEAN-GABRIEL PÉRIOT, 2023. França-Bòsnia i Hercegovina-Suïssa. VOSC. 109'. DCP.

L'assetjament de Sarajevo va durar des de l'abril del 1992 fins al febrer del 1996. Mil quatre-cents vint-i-cinc dies durant els quals els joves de la ciutat es van mobilitzar per defensar-la; en aquest temps alguns d'ells van optar per agafar les seves càmeres per contar la violència que s'arnissava amb la seva gent. Trenta anys després, com recorden aquests cineastes les imatges que van enregistrar d'aquella guerra inabarcable? Com gestionen la por que torni a esclatar? El director de *Nos défaites* i de *Retour à Reims* treballa amb cinc cineastes amb visions diferents sobre el que havien fet, sobre la història i sobre la manera de pensar el cinema. Périot divideix el film en dues parts: la primera dedicada al material d'arxiu i la segona a les entrevistes amb els directors. "Ha estat molt instructiu treballar amb les pel·lícules d'aquests directors per després convertir-les en una nova obra. Aquesta experiència m'ha permès endinsar-me en la història i intentar comprendre-la millor. Una altra de les raons per la qual em fascinen les imatges d'arxiu és perquè també transmeten molt sobre el present. Vaig a la cerca d'aquestes imatges perquè sento que em parlen i ressonen en l'actualitat. M'agrada buscar material d'arxiu, pel·lícules, fragments de programes de televisió, coses que no han tingut gaire visibilitat o que no s'han considerat tan importants. Sovint, la història oficial l'escriuen els grans relats, la televisió, les grans pel·lícules, però hi ha unes altres imatges que també en formen part, i són aquestes imatges les que hem de cercar per demostrar que el cinema no sempre consisteix a «fabricar» (Jean-Gabriel Périot).

📅 *Presentació i col·loqui a càrrec de Jean-Gabriel Périot el dimecres 24.*

Dimecres 24 / 20.00 h
Sala Chomón

Dimarts 30 / 21.00 h
Sala Laya

RESTAURACIONS DEL 2CR

Essencials del cinema amateur

DIVERSOS AUTORS, 1933-1935. Catalunya. Muda. 72'. DCP.

Cinc pel·lícules destacades del cinema amateur català dels anys trenta, restaurades i digitalitzades al 2CR per a l'ocasió. Es projecten: *El hombre importante. Prejuicios* (Domènec Giménez Botey, 1935); *Diaris* (Joan Salvans Piera, 1934); *Mosaïc català núm. 2. Festa Major* (Eusebi Ferré Borrell, 1933); *Abelles* (Joan Prats Vidal, 1933); i *Memmortigo* (Delmiro de Caralt, 1934).

👤 *Presentació a càrrec d'Enrique Fibla Gutiérrez i Ignasi Renau (comissaris del centenari).*

🎵 *Amb acompanyament musical en directe a càrrec de Jorge Gil Zuleta.*

Avantguardes amateurs

DIVERSOS AUTORS, 1930-1939. Catalunya. Muda. 62'. DCP.

En col·laboració amb el centre de fotografia KBr, i en relació amb l'exposició "La càmera domèstica. L'afició fotogràfica a Catalunya (ca.1880-1936)", Núria F. Rius, comissària de la mostra, conversarà amb Enrique Fibla Gutiérrez i Ignasi Renau sobre les relacions entre la fotografia i el cinema amateur. En aquesta sessió també es mostrarà una selecció de fotografies experimentals d'aficionats. Es projecten: *Drama sense paraules* (Eusebi Ferré Borrell, 1932); *Aquesta nit no surto* (Francesca Trián Massana, 1934); *Ritmes d'un dia* (Domènec Giménez Botey, 1933); *Reflexes* (Domènec Giménez Botey, 1934); *Aigua* (Joan Salvans Piera, 1932); *Ombres* (Domènec Giménez Botey, 1935) i *Poema homeopàtic* (Manuel Amat Rosés, 1935).

👤 *Conversa entre Núria F. Rius, Enrique Fibla Gutiérrez i Ignasi Renau.*

🎵 *Amb acompanyament musical en directe a càrrec de Josep M. Baldomà.*

Dimecres 10 / 20.00 h
Sala Chomón

Dijous 18 / 19.00 h
Sala Laya

Fora de casa. Cinema amateur a Catalunya 1924-1940...

Activitats

Visita comentada a l'exposició

Núria F. Rius, investigadora en història i teoria de la fotografia i comissària de l'exposició "La càmera domèstica. L'afició fotogràfica a Catalunya (ca. 1880-1936)", que es pot visitar actualment al centre de fotografia KBr, farà una visita comentada a l'exposició de la Filmoteca de Catalunya "Fora de casa. Cinema amateur a Catalunya 1924-1940..." juntament amb els comissaris de l'exposició.

La visita anirà seguida de la sessió especial *Avantguardes amateurs* (pàg. 24), projecció d'una selecció de pel·lícules amateurs d'avantguarda, i d'una conversa entre Núria F. Rius, Enrique Fibla Gutiérrez i Ignasi Renau sobre les relacions entre la fotografia i el cinema amateur.

Activitat gratuïta amb aforament limitat.

Inscripció prèvia a: filmoteca.taquilla@gencat.cat

Sessió de lectura III. Maya Deren, Stan Brakhage i Jonas Mekas

Per a aquesta sessió de lectura ens endinsarem en les reflexions que han deixat cineastes d'avantguarda com ara Stan Brakhage, Maya Deren i Jonas Mekas, qui entenen la producció de cinema amateur com un posicionament tant polític com poètic i que fonamenta les bases del seu cinema experimental.

👤 *Sessió conduïda per Júlia Pérez i Gonell, qui ha format part de l'equip de l'exposició "Fora de casa. Cinema amateur a Catalunya 1924-1940..."*

Activitat gratuïta amb aforament limitat.

Inscripció prèvia a través del formulari web.

Dijous 18 / 18.00 h
Sala d'exposicions

Dijous 25 / 19.00 h
Biblioteca del Cinema

Catherine Breillat.
D'A Festival
de Cinema
de Barcelona

Catherine Breillat és una paradoxa difícil de situar i segueix sent una anomalia en el presumptament modèlic sistema francès.

En la seva incansable exploració del desig (heterosexual) femení, Breillat ha sabut mantenir intactes la seva curiositat i la seva independència, als seus setanta-cinc anys. Ella, que va tombar la dona com a objecte per convertir-la en el subjecte d'indagacions sexuals, plenes d'ensurts i plers, sempre portades fins a les seves últimes conseqüències, s'ha mantingut lligada a l'adolescència, el període transgressor per excel·lència, en què la por i l'atracció s'entrellacen i les portes del misteri romanen entreobertes. És per això que, a *L'été dernier*, la seva última pel·lícula, la protagonista no només sent fascinació per un adolescent, a les fronteres de l'incest, sinó que també recupera el fulgor a les galtes en fer-ho. A través del cinema, sostenint la càmera, ella segueix en un autodescobriment que no té límits, tan immens, divers i complex com el continent femení (Philipp Engel).

28

L'été dernier

Une vraie jeune fille

29

36 Fillette

Parfait amour!

30

Romance

À ma soeur

31

Sex Is Comedy

Anatomie de l'enfer

Barbe bleue

Dimarts 9 / 20.00 h
Sala Chomón

L'été dernier *L'últim estiu*

CATHERINE BREILLAT, 2023. Int.: Léa Drucker, Olivier Rabourdin, Clotilde Courau, Samuel Kircher, Angela Chen, Serena Hu. França. VOSC. 104'. DCP.

La darrera pel·lícula de Catherine Breillat va competir a la Secció Oficial de la passada edició del Festival de Cannes i se centra en una dona madura, casada i amb dues filles, que es juga la seva reputació quan inicia una relació sentimental amb el fill adolescent del seu marit, fruit d'un matrimoni anterior. Amb punts de drama familiar i thriller eròtic, el film és protagonitzat per una esplèndida Léa Drucker i ha estat considerat una de les millors pel·lícules de l'any segons *Cahiers du Cinéma*.

🕒 Presentació a càrrec de Catherine Breillat.

Dimecres 10 / 18.00 h
Sala Laya

Dissabte 13 / 21.00 h
Sala Chomón

Une vraie jeune fille *Una noia de veritat*

CATHERINE BREILLAT, 1976. Int.: Charlotte Alexandra, Hiram Keller, Rita Maiden, Bruno Balp, Georges Guéret, Shirley Stoler. França. VOSC. 93'. DCP.

Catherine Breillat va debutar amb aquest film ubicat als anys seixanta en una ciutat francesa de províncies, amb el qual ja s'endevinaven les constants de la seva obra posterior. La cinta segueix una adolescent durant el seu despertar sexual: la fixació amb un jove de la mateixa ciutat, els seus somnis eròtics o la curiositat amb el seu propi cos. Un *coming-of-age* directe, radical i tan honest com tota la seva filmografia.

🕒 Presentació a càrrec de Catherine Breillat el dimecres 10.

36 Fillette (Virgin)

CATHERINE BREILLAT, 1988. Int.: Delphine Zentout, Étienne Chicot, Olivier Parnière, Jean-Pierre Léaud, Jean-François Stévenin. França. VOSC. 88'. DCP.

Una adolescent passa uns dies de vacances a la platja amb els seus pares, que no fan més que beure, dormir i discutir. Una nit, avorrida de la situació, se'n va amb el seu germà a una discoteca i comença a flirtejar amb homes madurs, prenent consciència de la fascinació que genera el seu cos. Un relat àcid i desencantat d'iniciació sexual femenina (tema recurrent de la cineasta), amb Jean-Pierre Léaud en el repartiment.

Parfait amour!

CATHERINE BREILLAT, 1996. Int.: Isabelle Renaud, Francis Renaud, Laura Saglio, Alain Soral, Michèle Rème. França. VOSC. 110'. DCP.

Una dona divorciada i amb dos fills té una relació amb un noi força més jove. Amb el pas del temps, però, el romanticisme s'esvaeix i la relació esdevé un calvari de discussions i abusos de poder amb conseqüències tràgiques. *Parfait amour!* és un drama provocador que a poc a poc va prenent aspecte psicològic, i amb el qual Breillat explora el masclisme al voltant de la sexualitat i la destrucció física de la parella.

Dijous 11 / 21.00 h
Sala Laya

Dimarts 16 / 20.00 h
Sala Laya

Divendres 12 / 18.00 h
Sala Laya

Dijous 18 / 17.00 h
Sala Chomón

Dimecres 17 / 18.00 h

Sala Laya

Dimecres 24 / 21.00 h

Sala Laya

Divendres 19 / 21.30 h

Sala Laya

Dijous 25 / 20.00 h

Sala Chomón

Romance

CATHERINE BREILLAT, 1998. Int.: Caroline Ducey, Sagamore Strévenin, François Berléand, Rocco Siffredi, Fabien de Jomaron. França. VOSC. 95'. ArxIU digital.

Una jove està molt enamorada de la seva parella, però no se sent sexualment desitjada. Per aquest motiu, començarà a buscar altres contactes carnals, trobant-se amb un *playboy* italià o amb un home madur aficionat al BDSM. **Romance X** (títol d'estrena del film), segurament la pel·lícula més popular i polèmica de Catherine Breillat, amb l'actor porno Rocco Siffredi com a gran estrella convidada, furga frontalment en els tabús i les culpes del desig femení.

À ma soeur!

CATHERINE BREILLAT, 2001. Int.: Anaïs Reboux, Roxane Mesquida, Libero De Rienzo, Arsinée Khanjian, Romain Goupil. França-Itàlia. VOSC. 83'. ArxIU digital.

Dues germanes adolescents volen perdre la virginitat. La gran aviat coneix un noi italià més adult amb qui poder-ho fer, però la petita té complexos físics i comença a sentir enveja. **À ma soeur!** és un film incendiari i alhora empàtic sobre la descoberta sexual femenina, amb una certa cruïra irònica que pot recordar el Solondz de **Benvinguts a la casa de nines**. Atenció a l'ús ferotge d'un dels temes de David Bowie.

Sex Is Comedy

CATHERINE BREILLAT, 2002. Int.: Anne Parillaud, Grégoire Colin, Roxane Mesquida, Ashley Wanning. Portugal-França. VOSC. 94'. ArxIU digital.

Una directora de cinema, *alter ego* de la mateixa Catherine Breillat, està realitzant un nou film. Durant el rodatge, però, té autèntics maldecaps per filmar les escenes sexuals entre els dos protagonistes. **Sex Is Comedy** recrea el rodatge d'una de les pel·lícules més referencials de Breillat, **À ma soeur!**, amb un to auto-conscient i poc habitual en la seva filmografia. Atenció a la interpretació d'Anne Parillaud (**Nikita**).

Anatomie de l'enfer

CATHERINE BREILLAT, 2004. Int.: Amira Casar, Rocco Siffredi, Alexandre Belin. França-Portugal. VOSC. 77'. ArxIU digital.

Una dona s'intenta suïcidar en una discoteca gai, però un home li salva la vida. Més tard, la dona li fa una proposició pagada: que, durant quatre nits, l'home – que és homosexual – vagi a casa seva per observar-la en els seus moments més íntims. Un film gairebé de cambra que tracta la misogínia i l'addicció sexual i que va representar la segona col·laboració de la directora amb l'actor porno Rocco Siffredi després de **Romance X**.

Barbe Bleue

CATHERINE BREILLAT, 2009. Int.: Dominique Thomas, Lola Créton, Daphné Baiwir, Marilou Lopes-Benites. França. VOSC. 78'. ArxIU digital.

Catherine Breillat signa el seu particular film d'època amb aquesta adaptació del clàssic de Perrault. L'acció transcorre al segle XVII i té com a protagonistes dues germanes que s'han quedat òrfenes. Empesa per la necessitat, una d'elles es casa amb un noble ric tot i els rumors de ser el responsable de la mort de les seves esposes anteriors. El film té Lola Créton (**Un amour de jeunesse**) en un dels seus primers papers.

Dissabte 20 / 18.00 h

Sala Chomón

Divendres 26 / 18.00 h

Sala Laya

Diuenge 21 / 20.00 h

Sala Laya

Dimarts 23 / 17.00 h

Sala Chomón

Divendres 26 / 21.00 h

Sala Laya

Diuenge 28 / 18.00 h

Sala Chomón

Stanley Donen

Últimes projeccions del cicle dedicat a aquest gran director de l'època daurada de Hollywood en l'any del seu centenari.

Staircase *La escalera*

STANLEY DONEN, 1968. Int.: Richard Burton, Rex Harrison, Cathleen Nesbitt, Beatrix Lehmann, Gordon Heath. Gran Bretanya-EUA. VOSE. 96'. 35mm.

Una vella parella d'homosexuals comparteix la seva vida enmig de profundes diferències i amargors. Un d'ells és un perruquer que s'està quedant calb. L'altre, un actor fracassat, irònic i una mica sàdic, que tem que l'empresonin per haver-se transvestit. La sordidesa del seu món s'accentua amb la presència de la mare del primer.

The Grass Is Greener *L'herba és més verda*

STANLEY DONEN, 1960. Int.: Cary Grant, Deborah Kerr, Robert Mitchum, Jean Simmons, Moray Watson, Joan Benham. Gran Bretanya. VOSC. 104'. 35mm.

Adaptació de l'èxit teatral de Hugh Williams i Margaret Vwyner que narra les complicacions romàntiques que sorgeixen quan un multimilionari americà visita la mansió d'un comte anglès i s'enamora de la seva esposa. Estrenada com a *Página en blanco*.

It's Always Fair Weather

Sempre fa bon temps

STANLEY DONEN, GENE KELLY, 1955. Int.: Gene Kelly, Dan Dailey, Cyd Charisse, Dolores Gray, Michael Kidd. EUA. VOSC. 102'. 35mm.

El tercer film que Donen va codirigir amb Kelly, després d'*On the Town* i *Singin' in the Rain*, venia a ser un epíleg del primer: tres mariners es retroben, tal com es van prometre, deu anys després d'haver finalitzat la Segona Guerra Mundial per comprovar que el temps els ha canviat de valent. Cadascun d'ells veurà en l'altre la imatge del seu fracàs. És un musical dominat per la malenconia amb números antològics del gènere.

Dimarts 2 / 18.00 h

Sala Laya

Dimecres 3 / 18.00 h

Sala Laya

Dijous 4 / 20.00 h

Sala Chomón

Dissabte 6 / 18.00 h

Sala Chomón

Dijous 11 / 20.00 h

Sala Chomón

Divendres 12 / 17.00 h

Sala Chomón

Funny Face

STANLEY DONEN, 1957. Int.: Audrey Hepburn, Fred Astaire, Kay Thompson, Michel Auclair, Robert Flemyng, Virginia Gibson. EUA. VOSC. 103'. DCP.

Esplèndida adaptació d'un musical de George Gershwin que Astaire i la seva germana Adele havien representat a Broadway el 1927. Ell interpreta un fotògraf d'una revista de moda que troba el rostre somniat en la figura de la dependenta d'una llibreria. Gràcies a l'interès d'ella pel corrent existencialista, se la pot endur a París i allà... "Un dels musicals més sofisticats i el més elegant, delicat i volàtil. Amb una bona dosi de mala llet: paròdia o, millor, ridiculitzat l'intel·lectual francès dels anys cinquanta contrastant-lo amb l'art refinat de Richard Avedon, les modes naixents en l'estètica europea i les exquisides cobertes de les revistes d'alta volada. Magnífica idea: mentre uns s'espremen el cervell intentant esbrinar els insondables misteris de l'existència, d'altres només procuren viure-la. *Funny Face* pren partit, i de quina manera" (Jordi Batlle Caminal).

Blame It on Rio Culpa'n Rio

STANLEY DONEN, 1984. Int.: Michael Caine, Joseph Bologna, Valerie Harper, Demi Moore, Michelle Johnson, José Lewgoy. EUA. VOSC. 100'. Arxiu digital.

Un home madur és seduït per la filla del seu amic mentre passen uns dies de vacances a Rio de Janeiro. Un *remake* de la comèdia francesa *Un moment d'égarement* (Claude Berri, 1977). L'actriu protagonista, una Michelle Johnson menor d'edat, va necessitar permís judicial per rodar les escenes on surt despullada i en les quals va admetre sentir-se realment incòmoda. Es va estrenar amb el títol *Lío en Rio*.

He Who Gets Slapped

El que recibe el bofetón

VICTOR (SEASTRÖM) SJÖSTRÖM, 1924. Int.: Lon Chaney, Norma Shearer, John Gilbert. EUA. Muda, còpia sonoritzada amb rètols en castellà. 86'. DCP.

Un home, traït i humiliat per la seva dona i els seus amics, decideix convertir-se en clown, en un intent d'oblidar-ho tot. Tanmateix, el destí tornarà a convocar el drama. Es tracta del segon film de Sjöström als Estats Units. "Els trencaments de ritme, molt conscients, li atorguen un encant insòlit, de gust surrealista. Chaney hi està magnífic. També s'ha d'assenyalar una emocionant lliçó d'amor en un parc que trobarà ressò, en sordina, a *The Devil and the Flesh* i *The Wedding March*. Així és aquesta pel·lícula que, segons el parer d'altres, seria tan sols una «honesta banalitat»" (Claude Beylie).

AVÍS: la sessió del dimarts 2 es projectarà sense cap acompanyament musical.

Sessió doble

Havsgamar Voltors marins

VICTOR SJÖSTRÖM, 1916. Int.: Richard Lund, Rasmus Rasmussen, Greta Almroth, John Ekman. Suècia. Muda, amb rètols en català. 44'. 35mm.

Adaptació d'una novel·la de contrabandistes basada en un crim real i escrita per Emilie Flygare-Carlén, titulada *La rosa de Tistelön*, que havia estat portada anteriorment al cinema per Mauritz Stiller i Georg af Klercker, en una versió que no s'ha conservat. Sjöström potencia el paper dramàtic de la naturalesa, treballa en una trama a tres nivells –molt avançada a la seva època– i evita hàbilment la superficialitat de la història tot remarçant les qüestions de culpa i consciència.

♪ *Amb acompanyament musical en directe a càrrec de Josep M. Baldomà.*

Victor
SjöströmSvenska
FilminstitutetDimarts 2 / 21.00 h
Sala LayaDijous 4 / 17.00 h
Sala ChomónDimecres 17 / 21.00 h
Sala LayaDivendres 19 / 17.00 h
Sala Chomón

Història permanent del cinema català

Dijous 25 / 18.00 h

Sala Laya

Diumenge 28 / 20.00 h

Sala Laya

L Institució
de les Lletres
Catalanes

La hija del mar

ANTONI MOMPLET, 1953. Int.: Virgílio Teixeira, Isabel de Castro, Manuel Luna, Luis Induni, Carlos Otero, Nicolás Perchicot. Catalunya. VE. 88'. DCP.

Abans de morir, un home confia la seva filla Mariona i la seva fillola Águeda a l'oncle Roque. Aquest s'apodera dels béns i converteix Águeda en una ventafocs al servei de la seva germanastra. Quan es fan grans, mira de casar Mariona amb el seu propi fill. Ella ho accepta, tot i que manté una relació secreta amb un pescador. "Rodada a Cadaqués i al Port de la Selva, el productor Ignacio F. Iquino va encarregar l'adaptació del text de Guimerà a Bonmatí de Codecido, José Antonio de la Loma i López Marín. També va recuperar el director Momplet, exiliat des de feia disset anys a Mèxic. Aquest va ser força respectuós amb el referent literari, però va intentar trobar la dimensió cinematogràfica de l'obra teatral. Contrasta les passions i les ambicions dels personatges amb les tempestes i el paisatge, i potencia els aspectes melodramàtics de la història mostrant els éssers humans com a ninots dominats per l'atzar i les forces de la naturalesa, que no poden controlar" (Àngel Comas). Projectem la versió recentment digitalitzada dins el programa "Visibilitzem el cinema català" i en correspondència amb el Centenari d'Àngel Guimerà.

🎬 *Presentació a càrrec de Romà Guardiet i Ferran Alberich el dijous 25.*

Sessió gratuïta.

Sessions especials

100
Àngel Guimerà

Any Guimerà

Commemorem el centenari de la mort d'Àngel Guimerà (1845-1924), el dramaturg català de més projecció internacional. Les seves obres van ser traduïdes a moltes llengües i, en alguns casos, van donar lloc a versions cinematogràfiques i operístiques.

Maria Rosa

CECIL B. DEMILLE, 1916. Int.: Geraldine Farrar, Wallace Reid, Pedro de Cordoba, James Neill, Ernest Joy. EUA. Muda, amb rètols en català. 50'. 35mm.

Cecil B. DeMille va adaptar en els inicis de la seva carrera aquest clàssic d'Àngel Guimerà que narra les tribulacions d'una pageda catalana causades per la passió amorosa d'un pretendent deslleial. El film marca la col·laboració del cineasta amb la cantant d'òpera Geraldine Farrar, una de les seves primeres estrelles. La pel·lícula va ser realitzada per foguejar l'actriu abans d'escometre el rodatge de *Carmen*, un projecte similar però de major envergadura, i que, seguint els plans de DeMille, va ser estrenat abans.

👤 **Presentació a càrrec d'Albert Serra**
(cineasta) el dijous 11.

Amb acompanyament musical en directe a càrrec de Jorge Gil Zulueta.

Dijous 11 / 18.00 h

Sala Laya

Dimecres 24 / 18.00 h

Sala Laya

Dijous 25 / 18.00 h

Sala Laya

Diumenge 28 / 20.00 h

Sala Laya

La hija del mar

ANTONI MOMPLET, 1953. Int.: Virgilio Teixeira, Isabel de Castro, Manuel Luna, Luis Induni, Carlos Otero, Nicolás Perchicot. Catalunya. VE. 88'. DCP.

Vegeu el comentari a la pàgina 36.

👤 **Presentació a càrrec de Romà Guardiet**
i Ferran Alberich el dijous 25.

Sessió gratuïta.

Dies curts

Virginia García del Pino

Directora, artista audiovisual i docent del Màster de Documental de la UAB, Virginia García del Pino (Barcelona, 1966), forma part del que es va anomenar «el otro cine español» on va començar com a cineasta. A més de nombrosos curts ha realitzat tres llargmetratges, *El Jurado* (2012), *La 10a carta* (2014), estrenada al Festival de San Sebastián, i *La estafa del amor* (2023) premiada recentment al festival Los trabajos y las noches.

En aquesta sessió, a més d'una curada selecció dels seus curts, ens mostrarà algunes de les seves video-creacions que s'han exposat a museus i centres d'art com el MNCARS, IVAM, CCCB i Tate Gallery, entre d'altres.

Sessió de curtmetratges

VIRGINIA GARCÍA DEL PINO, 2002-2021. Espanya-Mèxic. VE. 56'. Arxiu digital.

Es projecten: *Pare de sufrir* (2002), *Mi hermana y yo* (2009), *Espacio simétrico* (2010), *Las niñas siempre dicen la verdad* (2021).

👤 **Presentació a càrrec de Virginia García del Pino.**

Amb la col·laboració de

MARVIN & WAYNE
SHORT FILMS

Divendres 19 / 19.00 h
Sala Laya

Per amor a les Arts

MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA

Coorganitzador:

Dimarts 2 / 17.00 h

Sala Chomón

Diumenge 7 / 17.15 h

Sala Chomón

Col·labora:

Biblioteques
Públiques
de Catalunya

Dimarts 9 / 17.00 h

Sala Chomón

Col·labora:

Fundació Joan Miró

Barcelona

Céline et Julie vont en bateau

Céline y Julie van en barco

JACQUES RIVETTE, 1974. Int.: Juliet Berto, Dominique Labourier, Bulle Ogier, Marie-France Pisier, Barbet Schroeder. França. VOSE. 193'. DCP.

Viatge màgic i oníric entorn de l'amistat entre una bibliotecària i una maga que s'endinsen en una realitat paral·lela irreverent i lúdica. Amb ecos de Lewis Carroll, desafia les convencions i esdevé l'obra més abstracta i fantasiosa de la trajectòria de Rivette.

👤 *Presentació a càrrec de Jaume Benavente el dimarts 2.*

Dat Kho Terra de tristor

HÀ THỨC CAN, 1993. Int.: Trinh Cong Son, Yuan Ha, Luu Nguyen Dot, Nam Son, Bich Hop, Van Quynh, Cuong Kim. Vietnam. VOSC. 102'. Arxiu digital.

Emotiva representació de l'amor envers la família, la cultura i la identitat durant la devastadora Guerra del Vietnam. Film proposat per Tuan Andrew Nguyen, guanyador de la vuitena edició del Premi Joan Miró.

👤 *Presentació a càrrec de Martina Millà, comissària de l'exposició "Els nostres fantasmes viuen al futur" (Fundació Joan Miró).*

Clorindo Testa

MARIANO LLINÁS, 2022. Argentina. VE. 100'. DCP.

La pel·lícula no versa exactament sobre el famós arquitecte i pintor Clorindo Testa, sinó sobre un llibre que el seu pare va escriure sobre ell. O més aviat sobre com fer la pel·lícula basada en un llibre del seu pare sobre un arquitecte amic seu.

👤 *Presentació a càrrec de Maria Ventura Langa (arquitecta) el dimarts 16.*

Arsenal. El viatge de Robert Wyatt

JUAN BUFILL, MANUEL HUERGA, 1987. Catalunya. VC. 45'. Arxiu digital.

El programa de TV3 "Arsenal", creat per dos membres del grup FVI (Manuel Huerga i Juan Bufill) juntament amb Jordi Beltran, va explorar entre el 1985 i el 1987 les relacions entre la imatge i la música i diverses possibilitats audiovisuals en què conflueixen l'art d'avantguarda i la cultura pop. El programa es completa amb les projeccions de Nico (Ignacio Julià, 1978) i Holanda 78 (Ignacio Julià, 1978).

👤 *Presentació a càrrec de Juan Bufill i Ignacio Julià i Manuel Huerga.*

Dimarts 16 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 20 / 20.00 h

Sala Laya

Col·labora:

Dimarts 30 / 17.00 h

Sala Chomón

Col·labora:

AULA DE CINEMA

2023/2024

Dimecres 3 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 6 / 20.00 h

Sala Laya

Dimecres 10 / 17.00 h

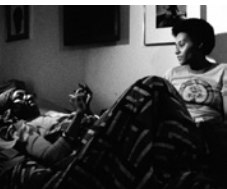
Sala Chomón

Diumenge 14 / 20.00 h

Sala Laya

Dimarts 16 / 18.00 h

Sala Laya

Fer cinema políticament

Maeve

PAT MURPHY, 1981. Int.: Mary Jackson, Mark Mulholland, Brid Brennan, Trudy Kelly, John Keegan. Irlanda del Nord-Gran Bretanya. VOSC. 115'. DCP.

Inspirada en els debats feministes sobre la cosificació de la dona i les relacions entre feminisme i nacionalisme, *Maeve* evoca els disturbis d'Irlanda del Nord a través d'una representació complexa i allunyada dels discursos dominants sobre el conflicte.

👤 Presentació i col·loqui a càrrec de Ramon Faura (Elisava) el dimecres 3.

El radicalisme de Lizzie Borden

Born in Flames Nascuda de les flames

LIZZIE BORDEN, 1983. Int.: Honey, Adele Bertei, Flo Kennedy. EUA. VOSC. 79'. Arxiu digital.

Un imaginari futur postrevolucionari és filmat des d'una perspectiva feminista i radical. Fruit de la impaciència política, però també d'un entusiasme col·lectiu, *Born in Flames* denuncia la desigualtat de gènere i qüestiona les dinàmiques de poder. Considerat un clàssic del cinema afrofuturista.

👤 Presentació i col·loqui a càrrec de Marta Piñol (UB) el dimecres 10.

Bell i sinistre

Blue Velvet Terciopelo azul

DAVID LYNCH, 1986. Int.: Kyle MacLachlan, Isabella Rossellini, Dennis Hopper, Laura Dern, Hope Lange, Dean Stockwell. EUA. VOSC. 114'. 35mm.

Retrat de la cara oculta i reprimida d'una petita ciutat nord-americana de províncies, *Blue Velvet* es desplega com un viatge iniciàtic en què el desig de buscar la dimensió misteriosa del món en representa la sola via d'accés.

👤 Presentació i col·loqui a càrrec de Mar Canet i alumnat de La Casa del Cine el dimecres 17.

Harun Farocki. Desconfiar de les imatges

Bilder der Welt und Inschrift des Krieges

Las imágenes del mundo y la inscripción de guerra

HARUN FAROCKI, 1989. RFA. VOSC. 74'. Arxiu digital.

Aquesta faula moderna ens ensenya que les imatges no es deixen domesticar fàcilment, no les veiem d'una vegada per totes. La seva potència resideix precisament en la seva reserva de sentit, d'enigma, en el fet que no es descobreixen immediatament. Muntar, comparar, relacionar: tres gestos necessaris per poder-hi veure.

👤 Presentació i col·loqui a càrrec de Lluís Anyó (URL) el dimecres 24.

Dimecres 17 / 17.00 h

Sala Chomón

Diumenge 21 / 18.00 h

Sala Chomón

Dimarts 23 / 20.00 h

Sala Chomón

Dimecres 24 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimarts 30 / 18.00 h

Sala Laya

Programació
familiar

FilmoXica

Cada dissabte
i diumenge

VIURE A LA CIUTAT

Què passaria si, un matí com qualsevol altre, et despertessis i descobrissis que pots sobrevolar la ciutat? T'imagines descobrir com són els terrats de les cases veïnes, passar entre les xemeneies d'una antiga fàbrica o albirar en miniatura l'estany del teu parc preferit? A la FilmoXica sabem que viure a la ciutat pot ser un repte emocionant i per això hem preparat un cicle amb moltes places i carrers i en el qual coneixerem un munt de personatges compromesos, divertits, misteriosos i, sobretot, valents.

7 Apstjärnan (+3 anys)

La meva mare és una goril·la

LINDA HAMBÄCK, 2021. Suècia-Noruega-Dinamarca. VC. 75' DCP.

La Jonna és una nena que ha viscut a l'orfenat tota la vida i no hi ha res que desitgi més que tenir una mare. Un dia, una goril·la la visita per adoptar-la. Al principi es queda una mica descol·locada, però ràpidament s'acostumarà i

6 Kokuriko-zaka kara (+7 anys)

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

El turó de les roselles

GORO MIYAZAKI, 2011. Japó. VC. 91'.
Arxiu digital.

Dos alumnes d'institut recuperen l'esperança mentre tracten d'impedir la destrucció d'un vell edifici durant els preparatius dels Jocs Olímpics de Tòquio del 1964. Hayao Miyazaki escriu el guió d'aquest film que dirigeix el seu fill, el qual opta pel vessant més realista de les produccions Ghibli i narra una història d'amor adolescent tot reflexionant sobre la identitat japonesa.

estimarà la seva nova mare. Passat un temps, les autoritats locals intentaran separar-les i, per això, la Jonna i la goril·la hauran de lluitar per demostrar que formen una família i poden romandre juntes. Ho aconseguiran?

20 28

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

Willy Wonka and the Chocolate Factory (+7 anys)

*Willy Wonka i la
fàbrica de xocolata*

MEL STUART, 1971. Int.: Gene Wilder, Jack Albertson, Peter Ostrum, Roy Kinnear. EUA-Gran Bretanya. VOSC. 98'. DCP.

La primera versió cinematogràfica del conte de Roald Dahl s'ha guanyat amb els anys l'estatus d'obra de culte. I la "culpable" va ser la filla de deu anys del cineasta Mel Stuart, que va convèncer el seu pare –especialitzat en documentals polítics i artístics– de portar a la gran pantalla les aventures de l'extravagant i misteriós fabricant de dolços. El film es va estrenar amb el títol *Un mundo de fantasia*.

21 La petite vendeuse de soleil (+9 anys)

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

La petita venedora de sol

DJIBRIL DIOP MAMBÉTY, 1999. Int.: Lissa Balera, Aminata Fall. Suïssa-Senegal-França-Alemanya. VOSC. 45'. Arxiu digital.

La Sili és una nena de dotze anys amb una discapacitat física que l'obliga a moure's en crossets pels carrers de Dakar. Decidida a ser autosuficient, s'atreveix a irrompre en el món masculinitzat de la venda ambulat del diari *Le Soleil* per ajudar econòmicament la seva àvia cega. Entre el conte i el documental, aquest film breu és un retrat resplendent sobre la determinació i la perseverança d'una heroïna excepcional i, en paraules del seu director, "un himne al coratge dels nens del carrer".

27

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

29 36 Fillette

A

- 30 À ma soeur
07 Abril
12 Adieu,
plancher
des vaches
*Adéu,
terra ferma!*
23 Affronter
l'obscurité
04 Aguas tranquilas
07 Akvarel
31 Anatomie
de l'enfer
07 April
44 Apstjärnan
07 Aquarel·la
41 Arsenal.
El viatge de
Robert Wyatt
24 Avant-
gardes
amateurs

B

- 12 *Bandits,
capítol VII*
31 Barbe bleue
20 Beresina oder
Die letzten
Tage der
Schweiz
*Beresina o
els últims dies
de Suïssa*
43 Bilder der
Welt und
Inschrift des
Krieges
34 Blame it
on Rio
43 Blue Velvet
42 Born in
Flames
12 Brigands-
Chapter VII

C

- 14 *Cançó d'hivern*
40 Céline et
Julie vont
en bateau
40 *Céline y Julie
van en barco*
14 Chant d'hiver
14 Chantrapas
41 Clorindo
Testa
34 *Culpa'n Rio*

D

- 40 Dat Kho
10 Dzveli qartuli
singera

E

- 19 *El beso de Tosca*
35 *El que recibe
el bofetón*
20 *El rostre escrit*
44 *El turó de
les roselles*
28 *El último verano*
10 *Els favorits
de la Lluna*
23 *Enfrontar-se a
la foscor*
24 Essencials
del cinema
amateur
11 Et la
lumière fut

F

- 19 *Fora de
temporada*
34 Funny Face
04 Futatsume
no mado

G

- 08 Giorgobistve

H

- 35 Havsgamar
35 He Who
Gets Slapped
18 Hecate
41 Holanda
19 Hors saison

I

- 11 *I es va fer la llum*
09 Iko shashvi
mgalobeli
19 Il Bacio
di Tosca
33 It's Always
Fair Weather

J

- 13 Jardin
d'automne
*Jardins
a la tardor*
19 Jenatsch

K

- 44 Kokuriko-
zaka kara

L

- 28 L'été d'nier
11 *La caça de
papallones*
08 *La caiguda
de les fulles*
11 La Chasse
aux papillons
33 *La escalera*
36 La hija
del mar
09 *La merla cantora*
44 *La meva mare
és una goril·la*
17 La Paloma
45 La petite
vendeuse
de soleil
*La petita
venedora de sol*
43 *Las imágenes
del mundo y la
inscripción de
guerra*
10 Les favoris
de la lune
33 *L'herba é
s més verda*
17 *L'ombra
dels àngels*
13 Lundi matin

M

- 42 Maeve
38 Maria Rosa
N
42 *Nascuda
de les flames*
41 Nico
18 Notre
Dame de
la Croisette

P

- 29 Parfait
amour
10 Pastoral
Pastoral

R

- 30 Romance

S

- 07 Sapovnela
17 Schatten
der Engel
33 *Sempre fa
bon temps*
39 Sessió
de curt-
metratges
de Virginia
García
del Pino
31 Sex Is
Comedy
33 Staircase

T

- 43 *Terciopepo azul*
40 *Terra de tristors*
33 The Grass
Is Greener
20 The Written
Face
08 Tudzhi

U

- 28 Une vraie
jeune fille

V

- 10 *Velles cançons
georgianes*
35 *Voltors marins*

W

- 45 Willy Wonka
and the
Chocolate
Factory
*Willy Wonka
i la fàbrica
de xocolata*

Títol original

Títol traduït

SALA D'EXPOSICIONS

Horaris De dimarts a divendres: 10.00 - 14.00 h
De dimarts a diumenges: 16.00 - 21.00 h / Accés gratuït

BIBLIOTECA DEL CINEMA

Horaris De dimarts a dijous de 10.00-19.00 h
Divendres 10.00-14.00 h
El retorn de llibres a la bústia de préstec (al vestibul Filmoteca) és:
Matins, de dimarts a divendres de 10.00 - 14.00 h
Tardes, de dimarts a diumenge de 16.00 - 19.00 h

Preus	Preus accés	Carnet anual
	Preu general 2 euros	Preu general 10 euros
	Preu reduït 1 euro	Preu reduït 5 euros

Accés gratuït *Professorat degudament acreditat i per als seus alumnes de treball de recerca. / Alumnes usuaris del Servei d'assessorament en Treballs de Recerca (secundària, batxillerat i cicles formatius) / Abonats Filmoteca (excepte Filmo 10) / Carnet FilmoXica.*

Preu reduït *Vàlida per a estudiants, aturats, majors de 65 anys, joves fins a 30 anys, persones amb una discapacitat legalment reconeguda (i acompanyant), títol de família nombrosa o monoparental, carnet de biblioteques públiques, acompanyant de la persona abonada.*

Contacte bibliofilmoteca.cultura@gencat.cat
Telèfon: 935 671 070

Biblioteca digital www.filmoteca.cat/web/ca/fons-digitalitzats
@filmotecacat

CENTRE DE CONSERVACIÓ I RESTAURACIÓ

Accés a la col·leccions filmiques

Contacte filmoteca.cultura@gencat.cat | @filmotecacat
Telèfon: 935 671 070

Seu del Centre de Conservació i Restauració

Ds. Parc Audiovisual de Catalunya
Edifici 1, BA L1, Carretera BV-1274, km.1
08225 Terrassa

FORA DE CASA

Exposició

6 de març – 16 de juny
2024

Cinema Amateur a Catalunya 1924 — 1940...

Una Producció de:

Filmoteca
de Catalunya

Generalitat
de Catalunya

100
Cinema
amateur

Foto del rodatge al terrat d'un film amateur
no identificat/conservat.
Autora: Pilar de Quadras. Arxiu Família Quadras

05

maig 2024
programa
núm. 143

Avançament del programa

Agustí Villaronga

**Raymond Depardon i Claudine
Nougaret. DocsBarcelona**

Els millors films de l'any

**Mostra Internacional de Films
de Dones de Barcelona**

Filmoteca de Catalunya
Plaça de Salvador Seguí, 1-9
08001 Barcelona
T +34 935 671 070
filmoteca.cultura@gencat.cat
www.filmoteca.cat

**Venda
d'entrades
per internet**